

Nr 120.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående ianspråktagande av vissa anslag till sprängningsarbeten m. m. för oljelagring, m. m.; given Stockholms slott den 27 februari 1942.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över handelsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredraganden hemställt.

Under Hans Maj:ts
Min allernådigste Konungs och Herres sjukdom,
enligt Dess nådiga beslut:

GUSTAF ADOLF.

Fritiof Domö.

Utdrag av protokollet över handelsärenden, hållet inför Hans Maj:ts Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 27 februari 1942.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena GÜNTHER, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WESTMAN, WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, ERIKSSON, BERGQUIST, BAGGE, ANDERSSON, DOMÖ, ROSANDER, GJÖRES, EWERLÖF.

Efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet anför statsrådet Domö:

Jag får nu anmäla två anslagsfrågor avseende vissa oljelagringsanläggningar.

1.

Enligt skrivelse den 4 mars 1941, nr 53, anvisade riksdagen, med bifall till Kungl. Maj:ts i propositionen nr 2 framlagda förslag, å tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1940/41 såsom kapitalinvesteringar i fonden för förslag till statsverket, bland annat, dels till Ytterligare medel till sprängningsarbeten

m. m. för oljelagring ett reservationsanslag (B) av 3,000,000 kronor *dels ock* till Ytterligare medel till cisternanläggningar för oljelagring ett reservationsanslag (B) av likaledes 3,000,000 kronor. Den 14 mars 1941 meddelade Kungl. Maj:t fullmäktige i riksgäldskontoret samt väg- och vattenbyggnadsstyrelsen riksdagens beslut härom, under erinran att dispositionen av ifrågavarande reservationsanslag skulle bero på särskilt beslut av Kungl. Maj:t.

I brev den 18 april 1941 hemställde Kungl. Maj:t på därtutinnan gjord framställning till fullmäktige i riksgäldskontoret att till väg- och vattenbyggnadsstyrelsen, på rekvisition i mån av behov, från vartdera av omförmälda två reservationsanslag utbetala högst 50,000 kronor, att av styrelsen användas för förberedande åtgärder beträffande oljelagringsanläggningar i huvudsaklig överensstämmelse med en av överbefälhavaren över rikets försvarskrafter med skrivelse den 13 mars 1941 överlämnad tablå, utvisande ungefärliga platser för anläggningarna m. m. Tillika anbefallde Kungl. Maj:t styrelsen att, i den mån de förberedande åtgärderna därtill gåve anledning, till Kungl. Maj:t inkomma med förslag rörande utförandet av anläggningarna.

I skrivelse den 20 december 1941 hemställde väg- och vattenbyggnadsstyrelsen, att till lagringsanläggningar för flytande bränslen, avsedda att tillgodose krigsmaktens behov, måtte å tilläggsstat till riksstaten för budgetåret 1941/42 anvisas ett anslag å 14,000,000 kronor samt för anskaffning av för samma anläggningar erforderliga fat dels å samma tilläggsstat ett anslag å 1,750,000 kronor *dels ock* för budgetåret 1942/43 ett anslag å likaledes 1,750,000 kronor.

Vidare hemställde styrelsen i skrivelse den 5 januari 1942, att Kungl. Maj:t måtte i samband med utverkande av sistnämnda tre anslag upptaga till prövning frågan om godkännande av ett mellan styrelsen och Mannesmann-Export G. m. b. H., Düsseldorf, under förutsättning av Kungl. Maj:ts godkännande, slutet avtal rörande leverans av omkring 3,000 ton cisternmaterial för anläggningarna i fråga.

Över styrelsens i förstnämnda skrivelse gjorda framställning avgav statens bränslekommission den 9 januari 1942 infordrat utlåtande, däri kommissionen tillstyrkte framställningen samt tillika hemställde, att förenämnda tvenne reservationsanslag (B) å vartdera 3 miljoner kronor måtte ställas till väg- och vattenbyggnadsstyrelsens förfogande för igångsättande av utbyggnadsprogrammet.

Vid föredragning av ärendet den 23 januari 1942 beslöt Kungl. Maj:t hemställa till fullmäktige i riksgäldskontoret att från det å förskottsstaten för försvarsväsendet för budgetåret 1941/42 under fonden för förslag till statsverket uppförda förskottsanslaget till försvarsberedskapens stärkande i allmänhet (VII. b), med redovisning under särskild rubrik, till väg- och vattenbyggnadsstyrelsen, efter rekvisition i mån av behov, utbetala ett belopp av högst 5,900,000 kronor — motsvarande resterande belopp å ovannämnda båda B-anslag — att av styrelsen i samråd med överbefälhavaren över rikets försvarskrafter och med statens bränslekommission under beaktande av Kungl. Maj:ts cirkulär den 18 april 1941 (nr 220) användas till lagringsanläggningar för fly-

tande bränslen. Tillika förklarade Kungl. Maj:t, som anbefalldes väg- och vattenbyggnadsstyrelsen att underställa Kungl. Maj:ts prövning plan för anläggningarna i fråga, styrelsens framställning om anvisande av ytterligare 17.5 miljoner kronor för ifrågavarande ändamål icke föranleda någon Kungl. Maj:ts åtgärd. På grund därav fann Kungl. Maj:t icke skäl godkänna omfördälda, mellan styrelsen och Mannesmann-Export G. m. b. H. slutna avtal rörande leverans av cisternmaterial.

Enär rätten att disponera förenämnda båda å tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1940/41 anvisade reservationsanslag (B) om tillhoppa 6,000,000 kronor är beroende av läget på arbetsmarknaden, hava desamma — med undantag för ett belopp av 100,000 kronor, som använts för vissa förberedande åtgärder — hittills icke tagits i anspråk.

*Före-
draganden.*

Med hänsyn till angelägenheten av att medel snarast ställdes till väg- och vattenbyggnadsstyrelsens förfogande för igångsättning av utbyggnadsprogrammet för sistnämnda oljelagringsanläggningar, har, såsom av den lämnade redogörelsen framgår, ett belopp av högst 5,900,000 kronor ställt till styrelsens förfogande för ifrågavarande ändamål från det å förskottsstaten för försvarsväsendet för budgetåret 1941/42 under fonden för förslag till statsverket uppförda förskottsanslaget till försvarsberedskapens stärkande i allmänhet (VII. b). För täckande av berörda utgift från förskottsanslaget torde lämpligen förenämnda båda reservationsanslag (B) böra disponeras. Riksdagens medgivande härtill bör sålunda inhämtas.

2.

De extraordinära förhållanden, som alltsedan krigsutbrottet varit rådande, föranledde Kungl. Maj:t att i proposition, nr 77, till 1939 års urtima riksdag framlägga förslag om beredande temporärt inom det statliga upphandlingsförfarandet av rätt för de statliga upphandlingsmyndigheterna att göra entreprenadsumman beroende av prisändringar beträffande material och arbetskraft. Förslaget hade icke avseende å redan ingångna avtal. Emellertid borde enligt förslaget Kungl. Maj:t även med avseende å sådana avtal kunna medgiva, att staten i speciella undantagsfall, då särskilda omständigheter det påkallade, påtog sig skälig andel i merkostnaderna på grund av inträffad prisstegring. Till täckande av uppkommande merkostnader anvisade riksdagen (skrivelse nr 90) å tilläggsstat I till riksstaten för budgetåret 1939/40 å kapitalbudgeten under rubrik VIII: Oförutsedda utgifter till statens affärsverks fonder, statens allmänna fastighetsfond och fonden för förslag till statsverket ett reservationsanslag av 5,000,000 kronor. Riksdagen underströk, att anslagets användning skulle vara begränsad till utgiftsökningar på grund av prisstegringar.

Med skrivelse den 30 december 1941 har väg- och vattenbyggnadsstyrelsen överlämnat en till styrelsen ställd skrift från Svenska Entreprenadaktiebolaget (SENTAB), däri bolaget hemställt om ersättning med sammanlagt

310,500 kronor för vissa merkostnader, som vållats bolaget vid utförandet av en bombsäker anläggning för lagring av bensin. Bolaget har därvid särskilt framhållit, att arbetena försenats av bland annat att bolagets verkställande direktör och dess överingenjör liksom även arbetschefen på platsen varit inkallade till militärtjänst under flera perioder. På grund av denna försening och andra med krisen sammanhängande förhållanden hade nämnda merkostnader uppkommit. Beträffande motiveringen i övrigt för framställningen får jag, i den mån densamma icke framgår av den följande redogörelsen, hänvisa till handlingarna i ärendet.

Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen anför bland annat:

Den 28 mars 1939 infortrade väg- och vattenbyggnadsstyrelsen anbud från fjorton entreprenörer på utförande av en bombsäker anläggning för lagring av bensin, tillhörande de anläggningar, vartill medel anvisats över anslagen till dels »Sprängningsarbeten m. m. för oljelagring», dels »Cisternanläggningar för oljelagring». Anbudet i fråga skulle avse en anläggning, utförd enligt överlämnade programhandlingar med i utsprängda berggrum fritt uppställda cisterner eller ock enligt annat av vederbörande anbudsgivare själv utarbetat förslag. Tretton av de tillfrågade entreprenörerna avgåvo fullständiga anbud. Av de ingivna anbudet avsågo tolv en anläggning, utförd enligt programhandlingarna, medan ett, som avgivits av SENTAB, avsåg en lagringsanläggning enligt ett tidigare ej använt, av bolaget utarbetat och patenterat system. Sistnämnda anbud, som var lägst och med 203,000 kronor understeg det närmast högre anbudet, antogs till utförande.

Arbetet påbörjades den 21 april 1939. Sedan arbetsplanen för anläggningen faststälts, tecknades definitivt entreprenadkontrakt den 11 juli 1939, vilket avsåg en anläggning, omfattande fem aggregat med ett lagringsutrymme av 5,000 m³ vardera eller sammanlagt 25,000 m³. Den avtalade entreprenadsumman utgjorde 1,175,000 kronor. Härtill komma vissa av samma entreprenör utförda tillägsarbeten, fallande utanför kontraktets ram, enär de vid tiden för dettas upprättande ännu ej kunnat i detalj planläggas. Den sammanlagda kostnaden för dessa tillägsarbeten utgör 115,127 kronor 89 öre.

Under återopande av force majeure på grund av den kristid, som sedermera följde i anslutning till kriget, varigenom entreprenadbolagets kostnader för anläggningens färdigställande kommit att väsentligt överstiga de beräknade kostnaderna, medförande en betydande ekonomisk förlust för bolaget, har bolaget hemställt om viss ersättning utöver den kontraherade entreprenadsumman.

Överenskommelse om anläggningens utförande träffades med bolaget i april 1939 och definitivt avtal slöts den 11 juli samma år. Den avtalade entreprenadsumman var sålunda baserad på för normala förhållanden gällande arbetslöner och materialpriser. De i entreprenaden ingående arbetena beräknades ursprungligen kunna färdigställas till den 26 april 1940. I verkligheten åtgick därför emellertid ytterligare omkring 11 månader. Den huvudsakliga delen av arbetena har sålunda fortgått under kristiden.

Bolagets totala kostnader för arbetsföretaget i fråga, inklusive tillägsarbeten, ha uppgått till omkring 1,791,000 kronor, vari dock icke inberäknats bolagets centrala administrationskostnader. Det däremot svarande avtalade ersättningsbeloppet utgör (1,175,000 + 115,127: 89 =) 1,290,127 kronor 89 öre. Den ekonomiska förlust, som bolaget skulle komma att få vidkännas genom det åtagna entreprenadarbetet, skulle sålunda uppgå till över 500,000 kronor.

Bolaget har, fortsätter styrelsen, hemställt om en extra ersättning av 310,500 kronor, avseende dels 228,000 kronor, hänförande sig till direkt genom kristiden förorsakade merkostnader, dels 82,500 kronor, utgörande merkostnader till följd av vissa tilläggsarbeten, varom förmerllt avtal ej träffats.

Förstnämnda belopp för merkostnader omfattar följande skilda slag av kostnader:

1) Ökade arbetskostnader för sprängningsarbeten till följd av dels under kristiden nödtvungen höjning av för nämnda arbeten ursprungligen avtalade ackordspriser, dels därunder tillkommande indextillägg till arbetslönerna	kronor 135,000
2) Ökade kostnader för arbetsledning på arbetsplatsen på grund av arbetstidens förlängning	» 29,000
3) Ökade kostnader till följd av dels prisstegring under kristiden på sådana materialier, som ej kunnat anskaffas längre tid före avsedd användning, samt på drivmedel (dieselolja m. m.) för arbetsmaskiner, dels på grund av oljebristen nödtvungen övergång till användning av elkraft i stället för dieselolja för drift av kompressorer	» 24,000
4) På grund av arbetstidens förlängning ökade kostnader för arbetsmaskiner och desammas underhåll	» 40,000
	<hr/> Summa kronor 228,000.

Beträffande sålunda angivna kostnadsposter finner styrelsen starka skäl tala för bifall till bolagets hemställan, dock beträffande den under 2) upptagna posten endast med ett belopp av 18,500 kronor och beträffande den under 4) upptagna posten med ett belopp av 25,500 kronor, eller för alla fyra kostnadsposterna med ett sammanlagt belopp av 203,000 kronor.

De tilläggsarbeten, för vilka bolaget härutöver hemställt om ersättning, äro följande:

1) Tilläggsarbeten för de uttagna bergmassornas transport till och tippning vid annan tippningsplats än som avsetts i entreprenadkontraktet	kronor 47,000
2) Tilläggsarbeten till följd av vissa på förslag av entreprenören vidtagna ändringar i arbetsplanen, varigenom de sammanlagda lagringsutrymmena vid anläggningen ökats med c:a 700 m ³	» 32,900
3) I entreprenadkontraktet ej närmare specificerad anordning för kontroll av den inom anläggningen lagrade bensinkvantiteten	» 2,600
	<hr/> Summa kronor 82,500.

Beträffande kostnadsposten under punkt 1) framhåller styrelsen att den angivna ändringen av tippningsplats för uttagna bergmassor skett på framställning direkt till bolaget från ledningen för ett annat företag på platsen och tillgodogjorts av detta företag. Då denna åtgärd varit en för ifrågavarande oljelagringsanläggning ovidkommande omständighet och överenskommelse om ändrad tippningsplats ej träffats mellan bolaget och väg- och vattenbygg-

nadsstyrelsen, finner sig styrelsen ej kunna förorda bifall till bolagets hemställan om kompensation i berörda avseende.

Under punkt 2) angivna tilläggsarbeten hänföra sig enligt styrelsen till en konstruktionsändring, som under arbetets fortgång visat sig nödvändig. En genom densamma möjlig ökning av lagringsutrymmet med omkring 700 m³ har därvid utnyttjats. Det begärda ersättningsbeloppet, 32,900 kronor, har beräknats på grundval av en kostnad per m³ lagringsvolym av 47 kronor, motsvarande den genomsnittliga kostnaden per m³ lagringsvolym för inom ramen för entreprenadkontraktet fallande arbeten. Ehuru något formellt ersättningskrav i berörda avseende ej torde kunna uppställas av bolaget, finner styrelsen vägande skäl tala för att bolaget i berörda avseende erhåller begärd kompensation. Den låga kostnad, som det ökade lagringsutrymmet härvid skulle komma att betinga, synes även utgöra ett bidragande skäl här för.

Den anordning, som under punkt 3) upptaget ersättningsbelopp avser, måste enligt styrelsens mening falla inom ramen för bolagets åtagande. Någon extra ersättning därför finner styrelsen följaktligen ej böra utgå.

Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen uttalar, att styrelsen finner starkt vägande skäl motivera bifall till bolagets hemställan om extra ersättning utöver redan avtalade ersättningar med ett belopp av (203,000 + 32,900 =) 235,900 kronor. Bolagets egen förlust genom entreprenadarbetet i fråga skulle därvid komma att uppgå till omkring 265,000 kronor.

Utöver det anförda har väg- och vattenbyggnadsstyrelsen ytterligare understrukit vad bolaget framhållit i sin förenämnda skrivelse, nämligen att till förseningen med anläggningens färdigställande bidragit, förutom med kristiden direkt sammanhängande orsaker, även det förhållandet, att bolaget under för arbetena vid anläggningen viktiga tidpunkter ej kunnat disponera sin ledande ingenjörspersonal på grund av dennas inkallelse till militärtjänstgöring.

Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen framhåller i detta sammandrag, att bedömandet av föreliggande ersättningsfråga ej torde böra ske enbart med beaktande av i det föregående omförmälda, av bolaget åberopade motiveringar. Därutöver föreläge nämligen andra omständigheter, vilka enligt styrelsens mening i och för sig borde tillmätas avgörande betydelse. Styrelsen anför i frågan härom:

Bolaget har i ojämförligt större omfattning än något annat enskilt företag nedlagt ett värdefullt arbete på utarbetandet av förslag till nya typer av anläggningar av här ifrågavarande slag närmast med sikte på nedbringandet av kostnaderna därför. Den anläggning, varom här är fråga, har sålunda såsom redan nämnts utförts enligt ett tidigare oprövat system. Dess utförande har — såsom bolaget framhållit i sin skrivelse — varit av komplicerad natur. Många tekniskt svåra problem ha därvid förelegat, vilka ej alla kunnat på förhand förutses men vilka bolaget dock löst på ett utmärkt sätt. Den relativa kostnaden för anläggningen, även om däri medräknas här ifrågasatt ytterligare ersättning, har blivit väsentligt lägre än någon annan anläggning för liknande ändamål. Kostnaden per m³ lagringsvolym kommer sålunda att i detta

fall utgöra omkring 60 kronor, medan motsvarande kostnad för övriga anläggningar för liknande ändamål i intet fall understiger 100 kronor.

På grund av nämnda omständigheter finner sig styrelsen böra livligt förorda kompensation till bolaget i förut angiven omfattning för de förluster, bolaget lidit i samband med anläggningens utförande och vilka väsentligen härröra sig från orsaker utanför bolagets kontroll.

Styrelsen anför slutligen, att ifrågavarande tilläggsersättning helt avser arbeten, för vilka kostnaderna äro att hänföra till anslagstiteln »Sprängningsarbeten m. m. för oljelagring». Enär under denna titel anvisade anslagsmedel emellertid ej försloge till täckande av mer än en mindre del av den styrelsen förordade tilläggsersättningen av 235,900 kronor, finge styrelsen hemställa om anvisande för ändamålet av ett tilläggsanslag å 225,000 kronor.

I häröver avgivet utlåtande den 14 januari 1942 har *statskontoret* anfört i huvudsak:

I förevarande fall hade avtalet rörande oljelagringsanläggningen definitivt slutits den 11 juli 1939, alltså före den rådande krisens början. Beträffande kostnaderna för tilläggsarbetena hade väg- och vattenbyggnadsstyrelsen uttalat, att något formellt ersättningskrav icke torde kunna uppställas av entreprenören. Statskontoret utginge från att statsverket ej heller hade någon kontraktsenlig skyldighet att ersätta de merkostnader, som betingats av prisstegringen eller övriga ur kristiden härflytande orsaker.

Ambetsverket hade icke av den till stöd för framställningen förebragta motiveringen blivit övertygat om att i förevarande fall sådana särskilda omständigheter föreläge, att statsverket borde träda emellan. Detta gällde även entreprenörens hemställan om ersättning för tilläggsarbetena.

Statskontoret framhåller slutligen att, därest Kungl. Maj:t skulle finna skäl tillmötesgå bolagets framställning, förenämnda å tilläggsstat I till riksstaten för budgetåret 1939/40 anvisade anslag till oförutsedda utgifter torde kunna disponeras för utbetalande av gottgörelse för merkostnaderna på grund av prisstegringen. Ansåges ersättning böra beredas för tilläggsarbetena, syntes anvisande av särskilt anslag för ändamålet vara erforderligt.

Såsom av den lämnade redogörelsen framgår, har utförandet av ifrågavarande oljelagringsanläggning för entreprenören, Svenska entreprenadaktiebolaget, medfört en merkostnad av något över 500,000 kronor eller omkring 40 procent av den avtalade entreprenadssumman och därtill kommande ersättning för vissa tilläggsarbeten, tillhoppa avrundat 1,290,000 kronor. Bolaget har begärt ersättning härför av statsverket med 310,500 kronor. Huvuddelen av de i detta belopp ingående merkostnaderna har förorsakats av prisstegringar och arbetenas försening, medan övriga kostnader hänföra sig till vissa tilläggsarbeten, varom formellt avtal ej träffats. Framhållas må, att de merkostnader, som bero på ökade löner, praktiskt taget helt belöpa på tiden efter den för arbetenas färdigställande avtalade tidpunkten.

Staten torde icke hava någon kontraktsenlig skyldighet att ersätta de merkostnader, som betingas av prisstegringen och arbetenas försening. Så torde även vara fallet beträffande kostnaderna för tilläggsarbetena. Bland dessa

*Före-
draganden.*

synes mig dock beloppet å 32,900 kronor intaga en särställning, eftersom det avser en utökning med väg- och vattenbyggnadsstyrelsens godkännande av lagringsutrymmena.

På sätt väg- och vattenbyggnadsstyrelsen framhållit, torde skäl tala för att entreprenörens framställning i viss utsträckning tillmötesgå. Enligt vad styrelsen upplyst har bolaget i ojämförligt större omfattning än något annat enskilt företag nedlagt ett värdefullt arbete på att utarbeta förslag till nya typer av anläggningar av nu ifrågavarande slag, närmast med sikte på att nedbringa kostnaderna därför. Såsom styrelsen framhåller, har kostnaden för anläggningen, även med inräknande av den av styrelsen ifrågasatta tilläggsersättningen av 235,900 kronor, per kubikmeter lagringsutrymme räknat blivit väsentligt lägre än kostnaden för någon annan oljelagringsanläggning. Sålunda utgör kostnaden i detta fall omkring 60 kronor per kubikmeter, medan motsvarande kostnad för övriga anläggningar i intet fall understigit 100 kronor. Med hänsyn till nu anförda omständigheter och i betraktande av de särskilda svårigheter, som bolaget haft att övervinna och som förorsakat den betydande förseningen av arbetena, anser jag det skäligt, att staten påtager sig en del av merkostnaderna för anläggningen, och förordar alltså, att viss ersättning utgår till entreprenören utöver den kontrakterade entreprenadsumman.

Vid avvägning av denna ersättning synes, såsom förut antytts, särskild hänsyn böra tagas till förenämnda kostnad å 32,900 kronor, avseende de ökade lagringsutrymmena. Full ersättning härför synes böra utgå. I övrigt böra kostnaderna för tilläggsarbetena icke beaktas i detta sammanhang. Vad merkostnaderna för prisstegringar m. m. beträffar finner jag en ersättning till entreprenören lämpligen böra bestämmas såsom gottgörelse i ett för allt, så avvägd att den, med beaktande jämväl av att staten icke har någon kontraktenslig skyldighet att träda emellan, kan anses utgöra en med hänsyn till omständigheterna skälig gottgörelse för de lidna förlusterna. Jag vill dock härvidlag icke sträcka mig lika långt som väg- och vattenbyggnadsstyrelsen.

För min del föreslår jag, att bolaget erhåller ersättning med det begärda beloppet av 32,900 kronor för de ökade lagringsutrymmena samt att i övrigt ersättningen bestämmas till hälften av det av väg- och vattenbyggnadsstyrelsen tillstyrkta ersättningsbeloppet å 203,000 kronor för merkostnader på grund av prisstegringar m. m. Ersättningen skulle vid bifall härtill sammanlagt utgöra $(32,900 + 101,500 =)$ 134,400 kronor, vilken summa torde få avrundas till 135,000 kronor.

Möjligen skulle kunna ifrågasättas, huruvida icke ersättningen borde bestri-
das från förutnämnda anslag å 5,000,000 kronor. Det synes dock vara att för-
orda, att särskilt anslag anvisas för ändamålet under samma rubrik som det
ursprungligen anvisade anslaget, varur bland annat ifrågavarande anlägg-
ningsföretag finansierats. Anslaget torde böra uppföras å tilläggsstat till den
löpande riksstaten.

Hemställan.

Under åberopande av vad sålunda under punkterna 1 och 2 anförts hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

dels medgiva, att de å tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1940/41 å kapitalbudgeten, fonden för förslag till statsverket, anvisade reservationsanslagen (B) till *Ytterligare medel till sprängningsarbeten m. m. för oljelagring* och till *Ytterligare medel till cisternanläggningar för oljelagring* må under budgetåret 1941/42 tagas i anspråk oberoende av de för dylika anslag eljest gällande förutsättningarna,

dels ock till *Sprängningsarbeten m. m. för oljelagring* å tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1941/42 å kapitalbudgeten, fonden för förslag till statsverket, anvisa ett *reservationsanslag* av kronor 135,000.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan lämnar Hans Maj:t Konungen bifall samt förordnar, att proposition i ämnet av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Vid protokollet:

Ake Hartvig.